

Een feest van hoogbejaarden te Oirschot in 1807

Lodewijk Jan Baptist baron Sweerts de Landas, heer van Oirschot, vrijdag 4 september 1807 80 jaar oud wordende, vierde zijn verjaardag op een wijze, welke navolging verdient.

Geschonken ter gelegenheid van gouden bruiloft

Hij deed zondag 6 september d.a.v. bij Somers in de herberg "de Zwaan" te Oirschot een maaltijd gereed maken, waartoe hij al de ingezetenen der gemeente van zijn leeftijd en daarboven, zonder onderscheid van stand of rang uitnodigde.

Van de 46 personen, 80 jaar en meer oud, binnen de gemeente gevestigd, maakten 37 van de invitatie gebruik, zijnde 23 mans- en 14 vrouwspersonen, terwijl de overigen door verschillende oorzaken belet waren te komen.

Hoewel de heer Sweerts al die oude van dagen voertuigen liet aanbieden, maakten slechts 9 daarvan gebruik, en verkozen te voet te komen; onder hen waren er zelfs, die 1½ uur en verder afwoonden.

De gastheer had zich geplaatst aan het hoofd der tafel, waarover de 100 schotels met spijzen, in 5 opdisschingen werden rondgediend, hebbende aan de eene zijde eenen grijsaard van 92 en aan de andere eenen van 91 jaar, welke hij zelf bediende, terwijl de overigen door eenige juffrouwen met veel toegenegenheid verzorgd werden.

Boven de tafel hing in het midden eene groene kroon met gouden versiersels, en aan ieder einde eene van verwelkte eikenbladeren met zilver versierd, moettende de eene den genodigden herinneren, wat zij geweest zijn, en de twee laatsten, wat zij zijn.

De knikkende hoofden en bevende handen der meest bejaarden maakten met de liefdevolle zorg hun gewijd, een diepen indruk op de vele toeschouwers.

Onder den maaltijd, opgeluisterd oor muziek, bracht de heer Sweerts een heildronk op de hooge jaren zijner gasten, die daarvoor, onder het drinken van een glas zoeten wijn, bedankten, tevens hem met zijn verjaardag, onder een herhaald gejuich en geroep van "lang zal onze goede heer leven" en van "hoezee", geluk wenschende.

Na de maaltijd maakten 10 vrouwen gebruik van 't aanwezig zijn der muziek en dansten met den gastheer op een vrolijke wijze den ouden aldaar geliefde dans "het voetje", terwijl de mannen in verschillende partijen een "klaverjasje" speelden.

De echtgenoot van den heer Sweerts, vrouw Sara van Barneveld, mocht bij de pret toekijken, maar nóch aan den maaltijd, nóch aan den dans deelnemen, wijl zij nog 80 jaar oud was.

Toen het feest was geëindigd, bedankte de oud-schoolmeester Dirk Jan Aerts uit naam van allen den gastheer met het volgende door hem opgesteld en met gouden letters op een blauw vel geschreven rijm.

"Edele heer!

Wij hoogbejaarde menschen,

Wij wenschen

U Edele heer en U edele vrouwe,

Dat God U beiden veel jaren nog in het leven mag houwen.

Moog dees wensch van Dirk Jan Aerts, oud 89 jaar,

Bij Onze Lieve Heer geve, dat Hij U edele spaar

Van ziekte, gebreken en alle andere kwalen,

Middeltjes van den dood om ons gauw te halen,

Wij zijn U Edele Heer zeer dankbaar voor dezen plezierigen dag,

Welke geen van ons allen ooit vergeet, zoolang hij nog leven mag.

Daarmede Edele Heer en Edele Vrouwe is alles gezegd wat ik wilde vertellen,

En eindig met een diepe referentie, uit naam der vrouwkes en ons ouwe gezellen.”

Getroffen door den wensch van den krassen grijsaard, verzocht de heer Sweerts om het vel papier te mogen hebben en vereerde Aerts, op zijn hoogen leeftijd nog een geduchte smoker, behalve 25 gulden en 5 pond tabak, nog eene fraaie pijp met zilverbeslag, die hij den volgende dag uit eene ontboden verzameling bij den heer Sweerts mocht komen uitzoeken.

Om 6 uur scheidde het gezelschap en, niettegenstaande er zeer smakelijk en veel gegeten, en nogal aardig wat gedronken was, bleek bij onderzoek den volgende dag dat alle feestgenooten zich welvarend en eenigen zich “bizar lekker” gevoelden.

Bij hoofdelijke omvraag verzekerden allen nimmer ziek te zijn geweest. Ook was er niet een verminkte onder; wel eenigen door ouderdom en arbeid gebogen. Ook waren allen nog in 't bezit hunner zintuigen, behalve twee, die wat doof waren en één, die een bril gebruikte.

Een treffend gezicht leverde de grijze en kale hoofden der feestgenooten, waarvan slechts vier eene pruik droegen.

Hoewel er vele minvermogenen en armen onder waren, had elk zijn best gedaan om zoo net mogelijk voor den dag te komen, en het verdient vermelding, dat een 85-jarig grijsaard een blauw lakensche rok droeg, waarmee hij voor 60 jaar een 't huwelijksbootje was gestapt, en welke hij het voor-nemen had tegen het volgende Paaschfeest, als hij dan nog leefde, te laten keeren.

De levensjaren der feestgenooten bijeengeteld gaven het eerbiedwaardige getal van 3041 jaren.